

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10206/2024
28.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., против туженог "Триглав осигурање" а.д.о. Нови Београд, чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9665/23 од 21.11.2023. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9665/23 од 21.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9665/23 од 21.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 701/23 од 14.06.2023. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и тужени обавезан да им на име накнаде нематеријалне штете претрпљене у саобраћајној незгоди исплати и то: на име претрпљених физичких болова износ од по 70.000,00 динара, а на име претрпљеног страха износ од по 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца АА преко износа досуђених ставом првим изреке до тражених износа и то за: износ од 10.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова и износ од 20.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиле ББ преко износа досуђених ставом другим изреке до тражених износа и то за: износ од 30.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова и износ од 20.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове настале у мирном поступку у износу од 9.600,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 427.525,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 9665/23 од 21.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена у ставу првом, другом и шестом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да им тужени на име накнаде нематеријалне штете претрпљене у саобраћајној незгоди исплати и то: на име претрпљених физичких болова износ од по 70.000,00 динара, а на име претрпљеног страха износ од по 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и тужиоци су обавезани да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 303.200,00 динара. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против првостепене пресуде у ставу трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП) из чије садржине произлази да исту побијају због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због претрпљених физичких болова и страха.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована пресуда другостепеног суда у примени материјалног права и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је нашао да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У ревизији се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетно дозвољене ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права. По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужилаца применом члана 404. став 1. ЗПП. Применом института изузетно дозвољене ревизије не могу се разматрати процесна питања, на која се управо указује наводима ревизије тужилаца. Без утицаја су приложене пресуде из других парница за накнаду нематеријалне штете, јер се не ради о истој чињенично-правној ситуацији као у предметној парници, а примена материјалног права управо зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 16.11.2016. године. Вредност предмета спора је 340.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**